

**З крісла податківця – у художниці.
Володимирчанка малює уже більше 13
років**

•
•

«Навчитися малювати ніколи не пізно», — каже художниця про свій власний приклад.

Художниця працює над новою картиною *Ольга Пешко*

Картини Ніни Петрини з Володимирця барвисті і теплі, зовсім не схожі одна на одну. У кімнаті, що водночас слугує і вітальнею, і творчою майстернею, пахне фарбами, а на стіні — мальована краса: природа, коники, соняшники, маки. Малює все, що підкине власна фантазія.

«І подумати не могла, що колись писатиму картини», -
каже жінка.

Сама родом із Жовкинь. Будучи ще школяркою, час від часу малювала різні малюночки. Каже, виходило непогано, але про подальший розвиток у цьому напрямку навіть не думала — не мала можливості. Після школи вчилася на економіста у Рівному. Згодом працювала у районній податковій адміністрації. Упродовж 15 років очолювала цю службу (нині — Володимирецьке відділення Сарненської об'єднаної державної податкової служби). І мало хто з колег знав про її захоплення.

Лише вийшовши на пенсію, у 52 жінка взяла до рук пензлик і почала творити.

Творча майстерня Ніни Петрини *Ольга Пешко*

Доти, каже, практично не сідала за улюблене заняття. Не було можливості — буденні справи і робота забирали весь час і натхнення. Нині попри домашні клопоти знаходить хвилинку для творчості і шкодує, що не робила цього раніше. Найбільше їй твориться вночі, коли тихо і спокійно. Тоді здебільшого прокидається натхнення. Найбільше подобається працювати над

натюрмортами і пейзажами, бо дуже любить природу. Бувало, виїдуть удвох з чоловіком у ліс по гриби, то ходять допізна, аж поки не стемніє. Не любить перемальовувати чужі картини. Каже, важко вони їй даються. Пробувала малювати портрети, але теж не сподобалося. Тож повернулася до улюблених краєвидів і квітів. Зізнається, що, малюючи, найбільше захоплюється відображенням у воді або ж виглядом самої води. Здається, ніби відчуває кожну її краплинку.

Малює Ніна добрих тринадцять років. На написання однієї картини тратить два-три дні. А в роботі користується здебільшого олійними фарбами, хоча ближче до душі — акварельні. Глядачами чомусь більше сприймаються олійні картини. І в її колекції уже більше 200 робіт. Зазвичай вони прикрашають стіни чужих домівок.

Свої роботи художниця не продає, а дарує. То друзі прийдуть у гості і щось приглянуть, то родичі попросять. Назв картинам не дає. Каже, на це треба окремий талант. І доки ми ось так розмовляли, Ніна Іванівна закінчувала чергову картину. Пензель вправно виводив останні штрихи.

«Сьогодні — природа. А завтра знову щось на думку спаде. Отак і малюю», — посміхнулася на прощання.

Автор: Ольга Пешко